

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémét és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémét és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2025. március 16.
Kálmánháza, Mandabokor
Istentisztelet
Cím: Emlékezzünk, emlékezzon, emlékeztessen!

(1. dia) „¹Dalt éneklek kedvesemről, szerelmesem szőlőjéről!
Szőlője volt kedvesemnek kövér hegyoldalon. ²Fölásta és megtisztította a kövektől, beültette nemes vesszővel. Közepére tornyot épített, sajtót is vágatott benne. Várta, hogy jó szőlőt teremjen, de vadszőlőt termett! ³Most azért, Jeruzsálem lakói és Júda férfiai, tegyetek igazságot köztem és szőlőm közt! **(2. dia)** ⁴Mit kellett volna még tennem szőlőmmel, amit meg nem tettem? Vártam, hogy jó szőlőt teremjen, miért termett vadszőlőt? ⁵Most én megmondom nektek, mit teszsz szőlőmmel: lerombolom a kerítését, hogy lelegeljek, ki-döntöm a kőfalát, hogy összetiporják! ⁶Hagyom, hogy elvaduljon: nem metszik, nem kapálják, fölveri a tövis és a gaz. **(3. dia)** Megparancsolom a felhőknek is, hogy ne adjanak rá esőt! ⁷A Seregek URának szőlője: Izráelnek háza, és

gyönyörű ültetvénye: Júda férfiai. Törvényességre várt, és lett önkényesség, igazságra várt, és lett kiáltó gazság!” Ézs 5,1-7

Szeretet Gyülekezet! Drága Testvérek!

(4. dia) Böjt 2. vasárnapján, remiscere vasárnapján lehetünk együtt. Ez a latin szó azt jelenti, **(4/a dia)** „*emlékezzél meg*”. A hét Igéje, Zsoltára is ezért csendült fel az elején **(4/b dia)**: „Emlékezz meg, URam, irgalmadról és kegyelmedről, mert azok öröktől fogva vannak!” Zsolt 25,6. Ezen a vasárnapon mi is emlékezhetünk arra, hogy Isten hogyan volt ott a nehézségekben, hogy vitt át fájdalmakon és őrzött meg bennünket, adott nekünk erőt elhordozni a terheket. Kérhetjük az Urat, ahogy ebben a Zsoltárban, hogy emlékezzon meg irgalmáról és kegyelméről, bennünket pedig emlékeztessen arra, hogy Ő kegyelmes és irgalmas Úr. A mai vasárnapon **(5. dia)** mi emlékezzünk Isten irgalmára és kegyelmére. Kérjük Istent, hogy

emlékezzen irgalmára és kegyelmére és ha nem emlékeznénk, mert a terhek, nehézségek elviselhetetlennek tűnnének, akkor Isten emlékeztessen minket irgalmára és kegyelmére. A ma felolvasott gyönyörű szép példánkban is benne van ez a három, **(6. dia)** emlékezzünk, emlékezzen, emlékeztessen.

Ézsaiás könyve 5. fejezetéből **(7. dia)** olvashattuk a mai Igénket. Arról olvashatunk, hogy Isten dalra fakad. Énekben fejezi ki örömét és szomorúságát Izraellel kapcsolatban. Dallamban és szövegben mondja el Isten Izrael, az ember iránt érzett szeretetét, szerelmét. **(7/a dia)** „**Dalt éneklek kedvesemről, szerelmesem szőlőjéről!**” Ézs 5,1. Nemcsak mi, emberek szeretjük szívünket énekben kiönteni, hanem Isten is kiönti az Ő szívét, szeretetét és fájdalmát énekben. Kedvesének és szerelmesének nevezi Isten az Ő népét. Azért választotta ki őket, hogy szeretetét, irgalmát, hatalmát megmutassa rajta keresztül minden népnek. Mózes könyvében azt mondja Isten **(8. dia)**: „**Nem azért szeretett meg, és nem azért választott ki benneteket az ÚR, mintha valamennyi nép közt a legnagyobbak volnátok,**

hiszen a legkisebbek vagytok valamennyi nép közt, ⁸hanem azért, mert szeret benneteket az ÚR, és megtartja azt az esküt, amelyet atyáitoknak tett.” V Móz 7,7. Isten a választott népen mutatja meg a világnak, hogyan cselekedett irgalmasan és kegyelmesen, és ezen a népen keresztül emlékeztet irgalmára és szeretetére. Valóban kedves volt neki ez a nép, hiszen népek milliói közül választotta ki. Szerelmese volt, hiszen szeretetének ezer féle jelével vette körül. Ez a gyönyörű kép is ezt támasztja alá, milyen gondoskodó szeretettel plántálta, gondozta őket. Tehát Isten kedvesének és szerelmének tekintette őket. Ez egy nagy kiváltság, hogy Isten így tekintett rájuk.

(9. dia) „**Szőlője volt kedvesemnek kövér hegyoldalon. ²Fölásta és megtisztította a kövektől...**” Ézs 5,1b-2a. Az a föld, amelyre Isten az Ő népét vezette – ahogy olvassuk a Szentírásban, Kánaán földje –, tejjel - mézzel folyó, gazdagon megáldott föld volt. Kánaán földje jó földrajzi adottságának és a tenger közelségének köszönhető termékenységet, nagyobb részt erdős dombvidék, csak északon voltak magasabb hegyek.

A nyár meleg, de a tenger közelsége miatt reggelente derült időben bőséges harmat üdíti fel a növényeket. Az északi határszélen a közel háromezer méter magas **(10. dia)** Hermón hegyen télen sok hó esett, ami csak nyár végére olvadt el. Ha onnan fúj a szél, mindig hozott egy frissítő záport, amit Hermón harmatjának neveztek, és az Úr áldásához hasonlították. A föld gazdagságát mutatta, hogy több olyan gyümölcstermő fa nőtt, ami vadon is megélt. Ha ültették, akkor is kevés gondozást igényelt, csak a termést kellett leszedni. A saját szőlő és fügefa a jólét, a bőség jelképe lett.

Isten elmondja, hogy alapos gondoskodással tisztította meg a talajt a kövektől. Szőlőt úgy szoktak plántálni, hogy bizonyos mélységig felforgatják és megtisztítják a talajt az apróbb és nagyobb kövektől. Így tett Isten Izrael népével. Az ősatyák és a próféták által, az Ige ásójával felforgatta és előkészítette a talajt. Istennek ma is van ilyen talajelőkészítő munkája, amelyet az emberi szívekben végez. Ma is felforgatja az emberi szíveket és eltávolítja azokból a köveket. Az emberi szív nagyon köves

talaj. A legkövesebb vidéken is könnyebb a talajt előkészíteni, mint az emberi szívek köves talajában. Olyan kemény tud lenni az az emberi szív, olyan sok apróbb és nagyobb kövek tudnak lenni abban a szívben. Bántások, sértettségek, féltékenység, irigység, harag, indulat, meg nem bocsátás, bocsánatkérés hiánya, amely keménnyé teszi a szívet, és olyan nehéz feltörni, mert megkeményedik. Fel kell törni, el kell távolítani abból a szívből azokat a sok kövecskéket és köveket, hogy oda bármit is lehessen ültetni, amely gyümölcsöző és jó gyümölcsöt hozna. Neked milyen kövek nehezítik, hogy megfogadjon a szívedben a szeretet, a békesség, a megbocsátás, az irgalom? Milyen apróbb és nagyobb kövek tették keménnyé a szívedet? Olyan keménnyé, hogy semmi nem terem meg a szívedben? Isten azt mondja, ha helyet, időt engedsz nekem, én feltöröm kemény szívedet, eltávolítom azokat a köveket a szívedből, előkészítem szíved talaját, hogy gyümölcsöző legyen az életed. De nem lehet megspórolni azt az előkészítő munkát. Jeremiásnak is azt mondja Isten, mikor munkába állítja **(11. dia)**: „¹⁰Lásd, én a

mai napon népek és országok fölé rendellek, hogy gyomlálj és irts, pusztíts és rombolj, építs és plántálj!” Jer 1,10. Ha megnézzük ezt az Igét, akkor ebben is Isten azt mondja, hogy sokkal több időt, energiát kell az előkészületekre fordítani **(12. dia)**, gyomlálni, irtani, pusztítani és rombolni kell ahhoz ebben a köves talajban, szívben, hogy utána építeni és plántálni lehessen. Nem lehet megspórolni az előkészületet, mert ha az előkészületen spórolunk, akkor az később visszájára fordul. Isten nem akart spórolni Izrael életében az előkészülettel, ezért feltörte a sziklás, köves talajt, hogy azután plántálhasson. Ebben a szívben is így munkálkodik az Úr. Fel akarja törni azt a sziklás talajt és be akarja vetni olyan szőlővel, amely a Lélek gyümölcseit termi. Így folytatja **(13. dia)** „...beültette nemes vesszővel. Közepére tornyot épített, sajtót is vágatott benne...” Ézs 5,2. Nemcsak beplántálta a maga szőlőjét, hanem körül vette és őrizte azt a maga nagy szeretetével. Kánaán földjének közepére tette Isten **(14. dia)** Jeruzsálemet, amelybe adott várat és templomot népének. Isten nem ok nélkül adja a templomot. Az Ő

szőlőjének közepébe helyezi azt el. Isten azt akarja, hogy a templom központi hely legyen a gyülekezetben. A templom olyan az egyházban, olyan az Ő népe életében, mint a szív a testben. A templomból kell szétáradni mindenfelé az éltető vérnek. Ezért nagyon fontos, hogy megbecsüljük a templomot, az igehallgatás helyszínét, ahol igeközösségben, imaközösségben lehetünk együtt. Isten temploma központi hely kell, hogy legyen a hívó ember életében. Meg kell becsülni, hogy lehet egy lelki otthonunk, ahol Isten növekedést szeretne adni, ahol erősíteni, bátorítani, felkészíteni akar, s ezért ragadjuk meg az alkalmakat, mert ez a hely az Isten találkozásának a helyszíne. Egyszer olvastam egy történetet. Természetesen kitalált történet, egy anekdota, de azt gondolom, nagyon így van és nagyon tanulságos.

A Sátán összehívta a démonokat a világ minden tájáról. A megnyitó beszédében ezt mondta: "Nem tarthatjuk vissza a keresztényeket attól, hogy eljárjanak istentiszteletre. Nem tarthatjuk vissza őket attól, hogy olvassák a Bibliájukat és hogy tudják az igazságot. Még csak attól sem tarthatjuk vissza őket, hogy

egy bensőséges kapcsolatot alakítsanak ki a megváltójukkal. Ha egyszer megszerezték ezt a kapcsolatot Jézussal, megtört a hatalmunk felettük. Úgyhogy engedjétek, hogy elmenjenek istentiszteleteikre, engedjétek, hogy magukhoz vegyék az úrvacsorát, de lopjátok el az idejüket annyira, hogy ne legyen idejük arra, hogy igazi kapcsolatot alakítsanak ki Jézus Krisztussal.” „Ezt akarom tenni” – mondta a Sátán. „Eltéríteni őket attól, hogy megragadják a kapcsolatot a Megváltójukkal és fenntartsák ezt az élető kapcsolatot egész napon át!”

„Hogyan tegyük ezt?” - kiabálták a démonjai.

„Kössétek le őket az élet mellékes dolgaival és találjátok ki számtalan cselt, amikkel lefoglalhatjátok az gondolkodásukat”, - válaszolta ő:

- 1. Kísértsétek őket arra, hogy költsenek, költsenek, költsenek és kérjenek kölcsön, kérjenek kölcsön, kérjenek kölcsön.*
- 2. Győzzétek meg a feleségeket, hogy dolgozzanak hosszú órákat és a férjeiket, hogy dolgozzanak 6-7 napot egy*

héten, 10-12 órát egy nap, így megengedhetik maguknak az üres életformát.

- 3. Tartsátok vissza őket attól, hogy időt töltsenek a gyerekekkel. Ahogy a családok darabokra hullanak, hamarosan, az otthonaik többé nem lesznek biztonságos menedékek a munka nyomása alól!*
- 4. Stimuláljátok túl az agyukat, hogy ne legyen képesek meghallani azt a halk, szelíd hangot.*
- 5. Csábítsátok őket arra, hogy kapcsolják be a rádiót vagy a magnót, amikor vezetnek... hogy hagyják bekapcsolva a tévét, videót, CD lejátszót és a számítógépet az otthonaikban folyamatosan, és gondoskodjatok arról, hogy minden üzletben és étteremben a világon nem biblikus zenét játsszanak folyamatosan. Ez majd bezsúfolódik az agyukba és megtöri a kapcsolatot Krisztussal.*
- 6. Töltsétek fel a dohányzóasztalokat magazinokkal és újságokkal. Nyomjátok bele az agyukba a híreket 24 órán keresztül. Törjétek be a vezetés perceibe hirdetőtáblákkal.*

Árasszátok el az e-mail postafiókjaikat szeméttel, katalógusokkal, amikből online lehet rendelni, sorsolós játékokkal és mindenféle hírlevéllel és promóciós ingyenes ajánlatokkal, szolgáltatásokkal és hiú reménnyel.

7. *Tetessetek sovány, gyönyörű modelleket a magazinokba és a tévébe, hogy a férfiak azt higgyék, hogy a külső szépség a fontos és aztán elégedetlenekké váljanak a feleségükkel.*
8. *Tartsátok fáradtan a feleségeket olyannyira, hogy ne tudják éjjel szeretni a férjüket. Adjatok nekik fejfájást is! Ha nem adják meg a férjüknek azt a szeretetet, amire szüksége van, hamarosan máshol fogják azt keresni. Ez jó hamar szétszakítja a családokat!*
9. *Adj nekik télapót, hogy eltérítsd őket attól, nehogy megtanítsák a gyerekeiknek a karácsony igazi jelentését.*
10. *Adj neki húsvéti nyuszt, így nem fognak beszélni az Ő feltámadásról és a bűn és a halál feletti hatalmáról.*

11. *Még ha el is utaznak pihenni, tegyetek arról, hogy hajszolják ott is túl magukat... hogy kimerülten térjenek vissza. Tartsátok őket túl elfoglaltan ahhoz, hogy kimenjenek a természetbe és Isten teremtményeit csodálják. Küldd el őket inkább vidámparkokba, sporteseményekre, színdarabokra, koncertekre és moziba.*

12. *Tartsátok őket elfoglaltan, elfoglaltan, elfoglaltan! És amikor lelki találkozóra mennek, nyugtalan lelkiismerettel fognak távozni.*

13. *Zsúfoljátok tele az életüket sok jó kifogással, hogy ne legyen idejük keresni Jézus hatalmát. Így egy idő után a saját erejükből fognak dolgozni, fel fogják áldozni az egészségüket és a családjukat egy elég jó cél érdekében.*

„Működni fog! Működni fog!” Mekkora terv volt!

A démonok buzgón indultak teljesíteni a megbízatásukat, hogy a keresztények minél kevesebb időt hagyjanak Istenre és a családjukra szerte a világon, hogy a Feltámadás ünnepe a nyúl és tojás ünnepe legyen, és hogy minél

kevesebb idejük maradjon arra, hogy meséljenek másoknak arról, hogy Jézus hatalma hogyan változtatta meg az életüket. Azt hiszem, a kérdés az, hogy sikeres volt Sátán ebben a cselben?!”

Mennyire így lett, mennyire jó terv lett, hogy az Isten helye már nem lett az emberek szíve közepe. Pedig azt az őrtornyot középre azért tette, hogy az ő népe szíve, közepe legyen az imádsága háza, az Istennel való találkozás pontja, a közösség, azaz az igei – és imaközösség helyszíne. Ehelyett elvette az időt tőlünk a Sátán. Onnan a szívünk közepéből elvette és mást tett a helyére. A legtöbb embernek, de még hitben járó embernek sem maradt szíve közepe az Istennel való találkozás pontja az a lelki otthon. Mennyire igaz, amit Jézus mond **(15. dia)** „...e világ gondja és a gazdagság csábítása megfojtja az ígét, és nem hoz termést.” Mt 13,22. Ne csodálkozzunk, hogy nincsen gyümölcse a hívő életünknek, ha minden megfojtja, amit beengedünk az életünkbe és nem a szívünk közepén van az Istennel való találkozás helye, alkalma.

Isten nemcsak tornyot épített, hanem sajtót is, mert az előkészületekben Ő úgy készült, hogy lesz gyümölcs, lesz termés Izrael hívő életében. De nem lett! **(16. dia)** „Várta, hogy jó szőlőt teremjen, de vadszőlőt termett!” Ézs 5,2b. Isten várja, hogy Izrael élete a Lélek gyümölcseit teremje, de nézzünk az Ige tükrébe, vajon hogy látta őket Isten? Gyümölcstermő lett az életük? Vagy vad gyümölcsöt termett? Istennek gyönyörködnie kellene az életükben, jó illatot, a szőlő illatát kellene, hogy árassza az életük, ehelyett vadszőlő illata árad belőlük. Vajon nem így van velünk is? Mi árad belőlünk? Vajon Isten, hogy lát bennünket? Mit mondana rólunk? Mit terem az életünk? Vajon nem szomorú az életünk miatt? Gyönyörködik bennünk, jó illat száll fel az életünkből, a szavainkból, vagy vad szőlőt terem? Isten a gyümölcstelen, vagy vad gyümölcsöt termő életünk miatt bánkodik! Oly annyira bánkodik, hogy felteszi a kérdést, **(17. dia)** „...mit kellett volna még tennem?” Ézs 5,4. Mi volt, amit Isten ne tett volna meg? Ez a kérdés már előre vetíti azt, hogy Isten a legvégsőkéig el fog menni azért, hogy az embert

megmentse a haláltól, a kárhozattól, a gyümölcstelen élettől.
Hadd meséljek el nektek egy igaz történetet, amely jól bemutatja ezt a kérdést **„mit kellett volna még tennem?”**

„George Thomas plébános volt New England egy kis városkájában. Húsvét reggelén, amikor zsúfolt templomában felment a szószékre prédikálni, egy régi, rozsdás, rozoga madárkalitkát vitt magával, és letette a szószék párkányára. Persze mindenki meglepődve nézte és kíváncsian várta, mi fog történni. A plébános elkezdte a prédikációt:

„Amikor tegnap végig mentem a főutcán, szembejött velem egy gyerek, kezében lóbálta ezt a madárkalitkát, és a kalitka alján három kis vadmadár lapult, reszkette a hidegtől és a félelemtől. Megállítottam a fiút és megkérdeztem: -Na, mit viszel magaddal?

- Csak ezt a három vacak madarat - felelte.*
- Aztán mit akarsz csinálni velük? - kérdeztem.*
- Hazaviszem őket és szórakozom velük - felelte.*

- Feldühítem őket, kihúzom a tollaikat, egymás közötti viadalra uszítom őket. Élvezni fogom.

- De előbb-utóbb beleunsz majd. Utána mit csinálsz velük?

- Ó, van otthon két macskánk - mondta a fiú -, azok szeretik a madárhúst. Megetetem őket velük.

Hallgattam egy kicsit, aztán ismét megszólaltam:

- Fiam, mennyit kérsz a madarakért?

- Nem kellenek magának azok a madarak, atya. Hiszen azok csak vacak szürke mezei madarak. még énekelni sem tudnak. Még csak nem is szépek.

- Mennyit akarsz értük? - kérdeztem ismét.

A fiú végignézett rajtam, mintha megbolondultam volna, aztán megmondta az árat: tíz dollár. Kivettem a zsebemből a tíz dollárt, és odaadtam neki. A fiú letette a kalitkát a földre, és egy pillanat alatt eltűnt. Én aztán felemeltem a madárkalitkát, elvittem a közeli parkba, ott letettem, kinyitottam az ajtaját, és szabadon engedtem a madarakat.

Miután Thomas plébános elmondta a kalitka történetét, mindjárt egy másik történetbe kezdett:

„Egy nap a Sátán és Jézus között párbeszéd folyt. A Sátán épp az Édenkertből jött, és így dicsekedett:

- Az egész emberiséget a kezem közé kaparintottam. Csapdát állítottam nekik, olyan csalétekkel, amelynek nem tudnak ellenállni. Mind az enyémeik lesznek!

- Mit fogsz csinálni velük? - kérdezte Jézus.

- Szórakozni fogok velük. Megtanítom őket, hogyan házasodjanak és hogyan váljanak el egymástól; feldühítem őket, meg arra is megtanítom, hogyan gyűlöljék és kínozzák egymást; hogyan szérgeskedjenek és kábítószeressenek, hogyan találjanak fel fegyvereket és bombákat és hogyan öljék egymást. Nagyon fogom élvezni - mondta a Sátán.

- Mit csinálsz majd velük akkor, ha elegend lesz a játékból?

- Megölöm őket! - felelte a Sátán.-Mennyit kérsz értük? - érdeklődött tovább Jézus.

- Nem kellene neked azok az emberek! Nem jók azok semmire! Megveszed őket, ők pedig csak gyűlölni fognak. Leköpnék, megátkoznak és megölnék. Nem kellene ők neked!

- Mennyit kérsz? - kérdezte újból Jézus.

A Sátán végignézett Jézuson és megvető gúnnyal mondta:

- A véreket, az összes könnyedet és az egész életedet kérem!

Jézus így szólt:

- Megegyeztünk! Aztán kifizette az árat...

Ezzel George Thomas fogta a madárkalitkát és lement a szószékről...”

Mit kellett volna még tennem? Teszi fel Isten a kérdést! Ő elment a legvégsőig, hogy abból a vad gyümölcsöt termő életből, a halálból, a kárhozatból megmentsen, elhozza a szabadulást számokra is.

Ennél többet Ő nem tudott tenni. Ha ez sem elég neked, akkor tudd meg, hogy életednek, döntésednek a következménye az, amiről olvashatunk az Igében. **(18. dia)** „**Most én megmondom nektek, mit teszek szőlőmmel: lerombolom a kerítését,**

hogyan leleljék, kidöntöm a kőfalát, hogy összetiporják! ⁶Hagyom, hogy elvaduljon: nem metszik, nem kapálják, fölveri a tövis és a gaz. Megparancsolom a felhőknek is, hogy ne adjanak rá esőt!” Ézs 5,5-6. Ez a prófécia Izrael életében is beteljesedett, mert nézzétek meg Izrael kerítését, határait. **(19. dia)** Össze-vissza vannak. Ciszjordánia egy nagy rész kiszakítva Izrael testéből a jeruzsálemi határral, vagy a Gázai övezet, ahol micsoda nyomorúság van éppen ezekben az időkben is és nincs békesség azokon a területeken. Isten engedte, hogy kidőljön a kőfal, az őrtorony, Jeruzsálem szíve, a templom, összetiporta először Nebukadneccár, babilóni király Kr.e. 587-ben, majd a felépítés után néhány évszázaddal újra le lett rombolva, Titus hadvezér Kr.u. 70-ben leromboltatta. Össze lett tiporva és azóta elvadult a nép, elfordult Istentől és nem talált a megbánás útjára. Így veszi el Isten az áldást attól a néptől, attól az embertől, aki nem akarja megteremni a hálának gyümölcseit. Elveszi tőle a védelmet és kiszolgáltatja az ellenségnek, a Sátán támadásainak. Elveszi tőle az Ige áldásait és nem lesz senki, aki

szívének földjét az Ige kapájával kapálgassa. Elvonja tőle a mennyei áldásokat, a napsugarat és az esőt is (Ézs 5,6). Fájdalmas ezt kimondani, de ilyen következményei vannak annak, ha Isten nem tud gyönyörködni abban, amelyért olyan sokat fáradozott. És Ő mit meg nem tett?! Ennél többet Ő már nem tudott tenni, hogy egyetlen Fiát feláldozza az emberért, hogy a szívét bűnei szikláitól megszabadítsa, de aki nem akarja, azzal Ő nem tud mit tenni. Azt olvassuk az Igében, Jézus azt mondja Jeruzsálem felett **(20. dia)**: „³⁷„Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ahogyan a tyúk szárnya alá gyűjti a csibéit, de ti nem akartátok! ³⁸Íme, elhagyottá lesz a ti házatok.” Mt 23,37-38. Hány-szor próbálta megtenni, de ti nem akartátok. Lehet ennél többet tenni?

(21. dia) Isten elment a legvégsőig érted! Érted? Ennél tovább nem mehetett, hogy egyszülött Fiát feláldozza! Ha valakinek ez sem kell, akkor Ő ennél többet nem tud tenni! **(22. dia)** Mi

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

kell(ene) neked ennél több? Ha ez sem elég, akkor semmi sem elég! És akkor jön az, ami Izrael életébe is jött **(23. dia)** „...lett önkényesség [...] és lett kiáltó gazság!” Ézs 5,7, azaz a bűnök árja, tengere az emberek életébe Jézus nélkül.

Egyetlen kérdés van ezen a mai délelőttön **(24. dia)**: Ne-
ked gazság kell vagy igazság? Jézus Krisztus nélkül gazságod
lesz, Jézus Krisztussal igazságod! Életed szőlőskertjében Ő meg
akar szabadítani azoktól a kövektől, amelyek sziklássá teszik
életedet, fel akarja törni szívedet és szeretné, ha jó gyümölcsök
teremnének benne, hogy gyönyörködhessen benned, de csak
vele lehetséges. Engedd ezen a délelőttön, hogy Ő munkálkod-
jon benned, nehogy késő legyen! **(25. dia)** Te el tudsz-e menni
a legvégsőkéig, ahogy Ő elment érted, hogy feladj mindent, akár
önmagadat, hogy Ő Úr legyen az életedben és jó gyümölcsöt
teremhessél Benne?! Reminiscere vasárnapján emlékezzünk,
hogyan mit tett értünk! Isten emlékezzen, hogyan mit tett értünk! És
emlékeztessen minket arra, mit tett értünk, az ő szőlőjéért?!

Ámen!